

El President va pregar al doctor Girona que expressés, com millor coneixedor de l'assumpte, l'estat de tan important qüestió, ja que ell havia sigut l'autor de la ponència.

El doctor Girona va dir lo següent:

El fet que l'Estat vulgui legislar sobre el segur de malaltia, és fill d'uns acords presos a Washington, que obligà a pendre tal mida a totes les nacions que hi prengueren part.

El Senat espanyol donà una amplia autorització al ministre del Treball perquè procedís en conseqüència, i, ja a punt de legislar, l'Institut Nacional de Previsió, en el qual hi domina un fort esperit pràctic, demanà que no es legislés sens abans sentir com pensaven els organismes que oficiosament ja feien aquest segur de malaltia, des de molt temps, convocant una Conferència a Barcelona en el mes de Novembre, per ésser la capital de Catalunya el lloc on se troben més germanats i organitzacions de socors mutus.

En la Junta Organitzadora d'aquesta Conferència el doctor Girona hi té la representació de la Reial Acadèmia i va demanar al Sindicat li digués quines orientacions devia defensar en el sí de la Junta, convenint en escriure una ponència en la qual com a conclusió se senyala, com a criteri professional, la lliure elecció del metge per part del malalt, criteri que han acceptat unànimement i ofert defensar-lo tots els individus de la Junta Organitzadora de Barcelona.

Havent-se asabentat pel diari *La Voz Médica* i per confidències particulars, que a fora de Catalunya domina el criteri de constituir un cos de Metges d'Assegurança, format pels metges titulars, s'havia cregut necessari convocar la reunió per a veure si el criteri de lliure elecció és el que preval i quina actuació es deu empendre per a fer-lo triomfar.

El Dr. Rosell critica l'actuació del Sindicat, perquè creu que ha obrat influenciat per entitats d'aquesta capital, dient que el criteri del Sindicat havia d'ésser el que la llei, a l'assegurat, no li dongués ni assenyalés metge sinó pesetes per anar a cercar al metge que a cada assegurat millor li plagués.

El President s'apressa a contestar al Dr. Rosell Jané, fent-li notar que aquest és precisament el criteri del Sindicat, ben de manifest en la exposició de la ponència i taxativament en la conclusió 3.ª de la mateixa.

El Dr. Rosell es dona per satisfet de les explicacions de la Presidència i celebra la coincidència de criteri.

El Dr. Girona i el Dr. Esquerdo contesten a les al·lusions que els ha dirigit el Dr. Rosell, fent protestes que primer pertanyen a la classe mèdica que a cap classe d'associació asseguradora i ofereixen el seu apoi al Sindicat.

El President, Dr. Puig i Sais, dona compte de l'objecte de la reunió, recomanant a tots els companys allí presents que exposessin llur opinió sobre aquesta qüestió de tanta importància i pregant que s'adherissin a les conclusions formulades pel Sindicat, si així ho creien convenient, perquè enfortida la Junta Directiva per la

conformitat de representacions tan valuoses, pogués actuar amb tota aquella energia que dóna de sí la confiança de tota la classe.

Fa notar la discrepància d'orientació que es marca entre la classe mèdica de Catalunya i la del reste de Espanya, degut sens dubte a l'esperit de llibertat que sentim a la nostra terra en front de l'esperit de «cuerpo» que se sent fora d'aquí (a Madrid s'ha marcat el criteri que els metges titulars fossin els metges del segur obligatori i ja es parla del «Cuerpo de médicos del Seguro»).

El Dr. Raduà, membre de la Comissió Organitzadora de la Conferència, explica també la seva actuació dintre de la mateixa, per lo qual el President li dóna expressives gràcies.

El Dr. Domènech, president del Círculo de Aseguradores de Barcelona, diu que comparteix el criteri del Sindicat i que l'apoiarà, si bé diu que no confia gaire amb la capelleta formada al voltant de la Comissió Organitzadora de la Conferència.

El company Wennberg explica com funcionen les Societats asseguradores a Sabadell, i diu que allà no han topat mai els metges inspectors de les Associacions amb els metges lliures.

El Dr. Sicart parla llargament dels segurs sots el punt de vista tècnic i es mostra disconforme de l'actuació de la Comissió Organitzadora pel fet d'haver allunyat a la representació de la classe mèdica de les tasques de la Conferència, una de quines proves és l'haver rebutjat la representació que el Col·legi de Metges va demanar per a dita Conferència, i fa un prec al senyor Moragas, director de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i ànima d'aquesta Conferència, perquè digui a la reunió el per què fou denegada dita representació, i li prega al mateix temps posi tota la seva valuosíssima influència perquè la Comissió Organitzadora dongui representació a la Conferència no sols al Col·legi de Barcelona, sinó també als Col·legis de Catalunya i al Sindicat de Metges.

El Sr. Moragas explica el per què fou denegada la representació al Col·legi de Barcelona i a l'ensens dona amplies explicacions a la reunió de com ha actuat la dita Comissió Organitzadora, del criteri que inspira a dita Comissió, criteri català que sabrà compenetrar-se molt bé amb el criteri també català de la classe mèdica, manifestat pel Sindicat. Se congratula de la unanimitat del criteri que ha observat entre tots els que han parlat, i promet fer tot el possible perquè prosperi l'esperit de la classe mèdica catalana. Coneixent perfectament la divergència sorgida entre la representació dels metges catalans i la del reste d'Espanya, prega que d'aquesta reunió demés de la ratificació del criteri manifestat pel Sindicat, es prengui un altre acord per apoiar precisament aquest criteri i es que es pregui a tots els metges que formen part de la Comissió Organitzadora de la Conferència que vagin a Madrid per assistir a una propera reunió que s'ha de celebrar a l'Institut Nacional de Previsió,